

MINDSZENTI LAP

VEGYES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 „
Negyed évre 1 „

Megjelenik minden vasárnap reggel.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
Tary Endre ügyvéd saját házábanál.

Hirdetések és nyilttéri közlemények a lap részére jutányos áron vétetnek föl.

Bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Kéziratok vissza nem adotnak.

Küldöttség Helfy Ignác képviselő urnál.

Lapunk 23-ik számában közöltük, hogy Helfy Ignác képviselő ur még szeptember havában meglátogatja a szegvári választókerületet, mire alapul a képviselő urnak egy — a község előljáróságához intézett levele szolgált.

A polgárság adott hírünkre örömmel várta a napot, melyen képviselőjét üdvözölhetni reménylette. Közbe azonban az „Uj-Világ“-ban tartott pártgyűlésnél egyeb nem történnén, a 48-as kör tagjai nem voltak tisztában a helyzettel, ismervén a képviselő ur pontosságát, nem tudták elképzelni, hogy a világosan megadott ígéret teljesítése ez uttal mi okból maradt el. És így a múlt vasárnap tartott népes gyűlésből küldöttséget menesztett a képviselő urhoz, egyrészt a homályos helyzet tisztázása és másrészt a képviselő ur meghívása iránt.

A küldöttség október 4-én tisztelgett Helfy Ignác képviselő urnál, hol az a már megszokott szívélyes barátsággal fogadtatván, a képviselő ur lejuvetelének kérdése elintéztetett.

A képviselő ur kijelentéséből arról győződött meg a kiküldött bizottság, hogy a képviselő ur akár 16-án, akár 23-án lejönni kész volt, de rajta kívül eső okokból a szokásos meghívás a lejuvetelre elmaradt és így nagyon természetesen a lejuvetelnek is el kellett maradni.

A küldöttség által előterjesztett meghívást a legszívélyesebben fogadta és azon ígéretet tette, hogy e hó végén vagy a jövő hó elején okvetlenül eljön Mindszentre, még pedig úgy, hogy e látogatást **Kossuth Ferenc** társaságában teszi meg, ki vele együtt egy egész napot és estét fog tölteni, mely idő alatt a kerület többi községeinek is mód nyujtatik arra, hogy e magas vendégekkel itt érintkezhesenek.

A látogatás napja még ezutal azért nem volt megállapítható, mert **Kossuth Ferenc** csak f. október hó 20-án indul el Nápolyból Budapestre, hol ezentulra állandóan meg fog telepedni és első sorban is az aradi vértanuk nyughelye meglátogatása a program megállapított pontja. Onnan visszafelé jövet lesz a már több lap által is jelzett alföldi körut megtéve és abba foglaltatik bele Mindszent fentirt meglátogatása is.

Ez az oka a miért ma még a nap nincs megállapítva, gondunk lesz azonban rá, hogy a látogatás ideje kellő időben és módon az össz lakosság tudomására hozassék.

A képviselő urat a küldöttség kitűnő egészségben találta és a szívélyes fogadta-

tás mintegy két órai bizalmas beszélgetés után a legközelebbi viszontlátás reményében véget ért.

Jön a főispán!

Gyors egymásutánban üresedik és töltenek be a Csongrádmegye főispáni széke a mióta a jó öreg Rónay állásától felmentetett.

Rónay főispánsága alatt oda fejlődött a vármegye közigazgatása, hogy a többségnek minden irány és tekintetben szabad kéz volt engedve, ellenzék pedig még a hivatásához tartozott ellenőrzés terén sem volt képes magát érvényesíteni.

Bevehetlen várnak látszott a többség tábora, mely korlátlan hatalmának tudatában uralkodott, de nem kormányzott, parancsolt, de nem engedelmeskedett, míg végre is az így megkorányszott vármegye közönsége, hatalmasabban mint valaha, megkövetelte jogait, ha közigazgatásban és — az általános felfogás szerint — gyenge főispánnak menni kellett.

Zsilinszky Mihály a tudomány és munka embere következett utána és a vármegye közönsége — mintegy lidércnyomástól szabadulva — pártkülönbség nélkül igyekezett tiszteletét, — hódolatát bemutatni az új főispánnak, a többség és az ellenzék igazságos kormányzatot remélve és várva az új főispántól.

A békés munka és feladás eszmái voltak az új főispán zászlójára írva s a ki látta működését, azt az egyet, hogy időt és fáradságot nem kímélve munkálkodott a megye közönsége érdekében — még ha ellenfele volt is nem tagadhatja meg tőle. Hogy többet ne említsünk, a szentes—hódmezővásárhelyi vasút kiépítése — a vármegye áldozatkészsége mellett — kiválólag az ő érdeme.

Szorgalmas és munkás első tisztviselője volt a vármegyének, de míg meggyének haladása és felvirágzására irányzott törekvései egész lényét igénybe vették, nem vette észre az akna munkákat, melyet jó akarói e közben a közigazgatás terén állásának alá ástak. A vármegyében sokat zaklatott ellenzék egész vonalon biztosított többségének súlyával ellene támadván, mennie kellett.

Tallán Béla nevezetett ki ez után a megye főispánjává, a ki őszinte jóakarattal állott a megye kormányzatának élére, feladatául tűzvén ki a számban és erőben megizmosodott ellenzék és a régi rendszer vezérférfiai között az ellentétek kiegyenlítését,

Ekkor azonban az ellenzék többsége a megye törvényhatóságában, — jó formán biztosítva lévén — részt követelt magának

a közigazgatásban, a régi hívek pedig ragaszkodtak képzelt hatalmukhoz és így a főispán különben jó akaratú törekvései hajótörést szenvedtek. Másrésztől meg maga Csongrádmegye is külön főispánt igényelhetvén, a két megye főispánja, Tallán Béla csongrádmegyei főispáni állásától felmentetett.

Ilyen körülmények között nevezetett ki dr. Vadnay Andor Csongrádvármegye főispánjává.

Készül az egész vármegye az új főispán ősi szokás szerinti méltó fogadtatása és beiktatásához. Lapunk más helyén közöljük az idevonatkozó programot és azt, hogy magát úgy a fogadtatás, mint a beiktatásnál Mindszent községe is képviselteti.

A fogadtatás fénye és díze bisonyára nem fog hiányozni, azonban még be sem tette az új főispán lábát a megyébe, már is egy egész osztálya a kös- és társadalmi életnek, a zsidóság sértve éri magát az által, hogy úgy a bevonulás, mint a beiktatás a legnagyobb zsidó ünnepre tételvén, abban a zsidók vallásuk dogmái megsértése nélkül részt nem vehetnek. Minőlfogva most megyeszerte azon töri fejét a zsidóság, veljon antisemitaság rejlik-e a beiktatás idejének ilyképeni megválasztása alatt, avagy csak pusztán a véletlen műve, mindenesetre pedig az intézők oly tapintatlanságára mutat, minek ha folytatása is lenne a megye törvényhatóságánál, a zsidók aligha maradnának olyan hűséges támogatói a főispánnak, mint eddig mindig voltak.

Annyi bizonyos, hogy az új főispánt mint antisemita képviselőt ismerte az ország és ha egykor vallott elveit, mint főispán is megtartja, világosan azt mutatja, hogy szakítani akar Csongrádmegye eddigi közigazgatási rendszerével, mert annak eddigi tengődése csakis a zsidóság tisztelettel támogatásával volt eddig is fenttartható.

Községi közgyűlés.

Nagy napja volt az okt. 4-én tartott közgyűlésen a Kóbi pártnak. háborítlanul megszavazhatta Pap Mihály kapitány urnak az 50 forint tiszteletdíjat névszerinti szavazással, mert csak egy szavazat volt ellene. Azt is megkérdezhetette a szegedi ügyvédi kamarától, szabad-e egy ügyvédnek 260 frtot jogtalanul visszatartani? még e kérdésnél is csak két szavazat volt Kóbi indítványa ellen.

Egy kicsit zavarba jött azonban a törvénytudó társaság, mikor tárgyszorozaton kívül, e nöklő bíró előterjesztette, hogy a Lavicska Pál jegyző részére megállapított és takarékpénztárba elhelyezett 1200 forint kártalanítási összeg a bírósági végrehajtó által azt tetemesen felül muló követelés

behajtása végett bíróság letiltatott. Itt is oda lyukadt ki a nagy tudomány, hogy megkérdezik az alispánt, végrehajtót, sőt még a takarékpénztárt is, hogy szabad-e az összeget másnak lefoglalni, mint a községnek? Alighanem itt kezdődik annak a csirája, hogy végtére is a község csak a saját zsebéből fogja fizetni az adókönyvek lezárása körül felmerült és még mindig szaporodó költségeket.

Egyébiránt a tárgysorozat a következőkben nyert elintéztést:

1. Olvasatott a vármegye alispánjának a főispán fogadtatása és beiktatásához az előjárás, képviselő testület és általában a községhez intézett meghívása.

A képviselő testület kiküldötte Tóth Mihály bíró, Szilágyi Ferenc, esküdtbíró és Pap Akos jegyzőből álló bizottságot azzal, hogy a képviselő testület csatlakozni kívánó tagjaival együtt, mint küldöttség, úgy a fogadtatás, mint a beiktatásnál vegyenek részt.

2. Schwartz Lipót gyógyszerésznek a virilisek közé felvétele tudomásul vétetett.

3. Olvasatott Pap Mihály esküdt 50 frtos tiszteletdíj ügyében a belügyminiszter ama le-rata, mely úgy a közgyűlési, mint a törvényhatósági határozatot megsemmisítette.

Kapóra jött Pap Akos jegyzőnek, hogy a miniszter tárgyi indokot nem is hoz fel, mert a határozat alakilag is semmis volt és ebből mindjárt azt következtette, hogy most már módjában áll a közgyűlésnek alakilag jól határozni és nincs semmi akadály, hogy a mi akkor elmulasztott, most pótolja, miért is mindjárt fel is tételt a kérdés, hogy a kik Pap Mihálynak az 50 forint tiszteletdíjat megszavazzák, *igennel*, a kik pedig nem szavazzák meg, *nemmel* névszerint szavazzanak. A névszerinti szavazás megejtetvén, Wimmer Károly, Szilágyi Ferenc, Kovács Imre, Haasz Juda, Szóbl Lipót, Bozó B. János, Apró Imre, Kis Pál József, Farkas Ferenc, Falábu Imre, Fülöp János, Tóth Pál, Haasz Farkas, Stern Salamon, Gémes Lajos, Kone Lajos, a bíró és jegyző *igennel*, Tary Endre *nemmel* szavazott. Kár volt vele olyan nagyon sietni, mert így majd megint alaki hiba lesz, nem lévén a tárgysorozatban csak a miniszteri rendelet és nem egyszersmind a Pap Mihálynak adandó tiszteletdíj is.

4. Tary Endre ügyvéd költség-jegyzéke már egy kissé több gondot adott a képviselő testületnek, mert végtére is nem lehetett letagadni, hogy a behajtásért 10% tiszteletdíj volt megállapítva és így a meghatalmazás felmondása folytán 200 és egynehány forint felszámítását legalább is részben el kellett fogadni és így Tary Endre ügyvédnek ama kijelentése folytán, hogy ha a képviselő testület a tényleg behajtott és jogérvényesen megítélt követelések után a 10% tiszteletdíjat és az adások terhére a község javára bíróság megítélt költségeket a község kifizeti — noha a többi hátralékok behajtására is lépéseket tett, azokra nézve tett felszámításait mellőzni kész, az ügy simán ilykép intéztetett el, a hátralékokra nézve, a mi meg a Weisz-féle perből felmaradt költségeket illeti, bizottság küldetett ki a költségjegyzék megvizsgálása és a legközelebbi közgyűlésen javaslatlételre.

5. Hosszasan tárgyalta azonban Tary Endre ügyvédnek a község elleni 682 forint ügyvédi díjak és költségek iránti rendes keresetét, mintha csak dönteni akart volna benne Wimmer és Haasz bizottsági tagok váltig bizonyították közgyűlési határozatokkal, hogy Tary ügyvéd mint bizottsági tag lett kiküldve és végre is bizottság küldetett ki az alispánhoz informálás végett és Soós Pál megyei tiszti ügyész megizása iránt. E dolgot már méltattuk lapunkban, e helyütt nem untatjuk vele olvasóinkat, de igérjük, hogy annak dején beszámolunk az eredményről.

6. Az „Ujvilág“ épületeinek átvételéről föl-vett jegyzőkönyv alapján utasított az esküdt-bíró, hogy az ottani javítási munkálatokat eszközöltesse és ennek megtörténte után a helyiséget az új bérlőnek leltár mellett, jó karban adja át.

7. Ipariskolai elnöki jelentés olvastatott fel ezután, mely semmi újat nem tartalmazván s intézkedést nem igényelvén, tudomásul vétetett.

8. Az „Ujvilág“ bérleti szerződéseinek fogalmazványai olvastattak fel ezután és jóvá hagyatván, azok aláírása és megőrzése végett a nyilvántartó jegyzőnek átadása elrendeltetett.

9. Kone Lajosnak lakbér iránti kérelme. Tekintettel arra, hogy az új szervezeti szabály szerinti munkabeosztás a két jegyző közt vita tárgyát képezte, részben annak megszüntetése, részben folyamodó szaporodott teendőire, tekintettel Kone Lajos személyes pótléka fejében a váltás pénztárból 200 frt lakbér fizetése állapított meg.

10. Barna Rókus örökösének az inség kölcsön számadásból folyólag jogdíjjukat terhelt és a takarékpénztárba letéteményezett 60 forintnyi összeg kiadása iránti kérelmük megadatott.

11. Tömörkény községnek az iskola segélyből rájuk eső rész kiadatása iránti megkeresése. Tekintettel arra, hogy a tanítókat az iskolaszék fizette és fizeti, a megkeresés áttétetett az iskolaszékhez, a tömörkényi két iskola ára eső jutalék kifizetése iránt. Es végre:

12. Müller János kéményseprőnek a falubeli kémények sepréséért járó illetékek fejében általán megállapítása iránti kérelme elutasított, a községi épületekért járó seprési illeték azonban 50 forintról 60 forintra emeltetett.

Régi dolgok.

Annak idején nem is olyan régen mint 89—90 évek táján még alig volt közgyűlés, hogy a hírhedt 885—887. évi váltásági számadások egy vagy más alakban a közgyűlés előtt fölhozva nem lettek volna. Kedvenc veszőparipája volt Haasz Juda képviselőnek e számadások felhozása, ismételt és nyilvánosan tolvajlás, lopás, sikkasztás és még hasonló titulusokkal illetve a számadásokat. Ez időben történt az is, hogy a váltás pénztári számadásokból folyó hátralékok kimutatása ismételtén sürgetve lett. Néhány száz forint elő is került akkoriban valahonnét, mint évekket előbb a felek által lefizetett összegek. Ez idő tájt farsiroztatott a tömörkényi templom építés számadása is, miből folyólag száz egynehány forint Wimmer Károly urtól került elő.

Ebben az időben folyt az italmérsi jog állami megváltása is s az erre kiküldött bizottság két tagja Wimmer és Hubacsek urak találva érezvén magukat a folytonos támadások által s megfogadták, hogy a község semmi bizottságában sem vesznek tovább részt s így lemondottak az italmérsi jog kártalanítása körül szükséges teendők ellátására kiküldött bizottsági tagságról is akkor, mikor éppen a legfontosabb teendők, az egyeskedési tárgyalások következtek volna, nyilván azon hiszében, hogy a község zavarba jön és nem lesz képes náluk nélkül érdekeit megvédeni és éppen miatt Tary Endre indítványára a lemondás tudomás vétele mellett a lemondó képviselők irányában bizalmatlanságát nyilvánította.

A lemondott biz. tagok ezentúl mindig készségesen és éppen azon kárörvendő reményben, hogy fel fog valahol akadni egyedül, Tary Endre ügyvédet bizta meg a kártalanítási ügy minden fasisa lebonyolításával. Szerencsére azonban csalódtak, mert náluk nélkül is szép eredmény lett a kérdés megoldva. De az akkori bizalmatlansági indítvány és szavazásnál fogva

csak nagyon természetes, ha ma Wimmer Károly szövetkezik az indítványozó Tary Endre ügyvéd ellen, Haasz Juda és társaival, kik a bizalmatlanságot (mégis Haasz kivételével, mert ilyet a takarékpénztári igazgatóval szemben soha se mert volna tenni) megszavazták és igyekeznek részint magának tulajdonítani, részint pedig kisebbiteni azt, ha van benne érdem, hogy a község körül-belül 9000 frttal kapott többet Tary Endre kitaró fáradozása folytán, mint a nélkül a kincstár felajánlott.

Közöljük e kis történetet a régebbi időből, hogy az újabbakat olvasóink könnyebben megérthessék.

Előfizetési felhívás.

A harmadik évnegyed kezdetén felkérjük t. olvasóinkat, hogy esetleges hátralékaikat, valamint újabb előfizetéseiket hozzáunk juttatni sziveskedjenek.

A helybeli előfizetők legcélszerűbben a lapkihordónál teljesíthetik a fizetést, úgy, hogy a nála levő ivbe a fizetést beírják és a nyugtát a következő vasárnapon ugyancsak a lapkihordó útján kapják meg. Vidéki előfizetőink nagyobb kényelmére pedig posta-utalványokat mellékelünk és a feladó-vevény nyugtául szolgál.

Előfizetési árak, vidékre postán küldve és helyben házhoz horva:

Egész évvre	4 forint
Fél évre	2 „
Negyed évre	1 „

„Mindszenti Lap“
szerkesztősége és kiadóhivatala.

UJDONSAGOK

— Rendkívüli gyűlést tartott a 48 as kör választmánya a múlt vasárnapon saját helyiségében, melynek egyedüli tárgya *Helgy* Ignác képviselő urnak Mindszentre meghívása volt. A választmány tagjai a kérdés fontosságát megillető érdeklődéssel, teljes számban jelentek meg és egyhangulag abban állapodtak meg, hogy a képviselő urhoz küldöttséget meneszt a végett, hogy őt Mindszentre meghívja. A küldöttség nyomban megválasztatván, a gyűlés véget ért.

— A főispán beiktatási ünnepélynek programja: 1. A t. é. október hó 7-én délután, a Szolnok felől jövő vonaton érkező főispánt a nagytökei állomásnál a jár. főszolgabírók th. bizottsági tagokkal együtt fogadják. 2. Erkezés Szentese d. u. 4 óraker, a pályaháznál a városi képviselők s a tiszttakar élén Burián Lajos polgármester mond Szentese városi közönsége nevében üdvözlő beszédet. Bevonulás bandériummal a megyeházához, hol dr. Csató Zsigmond alispán az összegyűlt törvényhatósági bizottsági tagok és a megyei tiszttakar élén a megye közönsége nevében üdvözlő a főispánt. 3. Este fél 8 óraker a polgárság ovációja fáklyászenével. 4. Október hó 8-án délelőtt 9 óraker a róm. kath. templomban veni sancte; gyülekezés fél 9 óraker a megyeházánál. Délelőtt 10 óraker az ünnepélyes beiktató rendkívüli közgyűlés, melynek végeztével a küldöttségek tisztelegnek. 5. Délután 2 óraker társas-ebéd a Kass-azálló nagytermében.

— A mindszenti 48-as kör ma délután tartja rendes havi választmányi ülését, melynek egyik tárgya a Budapestre járt küldöttség jelentése is lesz, felhívjuk rá az érdekeltek figyelmét.

— Vármegyei közgyűlés. A főispán beiktatást követő okt. 9-én megkezdődik, melynek tárgysorozata nem kevesebb mint 171 tárgyat ölel fel. Ezekből Mindszent községét különösen érdeklik a 95. szám Kossuth Lajos ösztön-

dij alapítvány iránt hozott közgyűlési határozat jóváhagyása; 96. sz. a községi ovoda felállítását megtagadó közgyűlési határozat ellen az előjáróság által beadott fölébbezés; 97. sz. A községi jegyzői teendők beosztására vonatkozó közgyűlési határozat ellen Konec Lajos által beadott fölébbezés; 98. sz. a befejezet Weisz-féle perben Tary Endre ügyvéd bemutatott költségjegyzékére 200 forint előleget utalványozó közgyűlési határozat ellen Pap Mihály által beadott fölébbezés; 101. sz. Tömörkény község a Mindszent és Tömörkény közös tulajdonát képező vagyonok zár alá vétele iránt; 115. sz. táncvigalmak, színház stb. után szedhető díjak megállapítására vonatkozó közgyűlési határozat jóváhagyása.

— **Kossuth Ferenc** Cegléden a választók névjegyzékébe a központi választmány egyhangu határozatával saját felszólamlása alapján felvettvén, miután ottani birtokai után a törvényes mértéket megütötte vagyonilag. Ezen főlvetel ellen valami Szász Károly nevű bírósági irnok fölébbezést adott be, még pedig az alapon, hogy *Kossuth Ferenc nem magyar honpolgár.* A fölébbezés kínos feltűnést kelt az egész országban és Horváth Adám országgyűlési képviselő nem valami dicséretes színben tünteti fel a fölébbező irnok eljárását, ki viszont a törvényre hivatkozva, büszkén kérdezi: „Kinek van oka az ország közvéleménye előtt pironkodni, neki-e vagy azoknak, kik Kossuth Ferencet a névjegyzékbe felvették?” E kérdésre a közvélemény feleletét aligha tenné zsebre az irnok ur!

— **A vasutasok egyenruhája.** A vasuti hivatalnokok és altisztek új egyenruha szabályzata a napokban életbe lépett. E szerint a hivatalnokok szolgálatban sötétkék sapkát, zsinór nélküli sötétkék kabátot és szürke pantallont fognak viselni. A díszegyenruhául sötétkék, lószörbokrétás kalpagot, sötétkék, aranyzsinóros és 25 aranygombbal ellátott atillát, verescsikos, sötétkék nadrágot és kardot viselnek. A rangjelzés olyan lesz, mint a mostani. Az új egyenruhákat már most lehet használni, de megvan engedve a régi egyenruha használata is két esztendeig.

— **Az egyházpolitikai törvényjavaslatok tárgyalásába** már belefogott a főrendiház, ma azonban már koránt sines oly nagy érdeklődés a tárgyalások iránt, mint volt a polgári házaságról szóló törvényjavaslat tárgyalásakor. Ugy a publikum, mint maguk a főrendek, csendes nyugodtsággal várják a döntés pillanatát.

— **Háborus hírek** járták be a hét folyamán a lapokat, közölvén, mintha a China-Japán háboruból folyólag Francia és Angolország között némi érdekösszeütközés keletkezett volna Madagaskár miatt. E háborus hírek nagy befolyással voltak érték-tözsdekre, de későbbi közleményekből az tűnik ki, hogy Anglia és Franciaország közt az eddigi viszony miben sem változott és ezen államok kormányai inkább csak a Chinában levő európaiak védelme biztonsága érdekében tettek némi intézkedéseket.

— **Megmérgezett főkapitány.** Szabadkáról az a szenzációs hír terjed, hogy a most három éve ott meghalt Hevér Géza főkapitányt megmérgezték. Hevér Géza óriás termetű ember volt, valóságos réme az ugynevezett vasórru bábáknak, akik mások büneiből élnek. Egy előkelő szabadkai uri ember most feljelentést tett a mostani főkapitánynál, hogy Hevért Pertics Gergelyné rosszhírű nő mérgezte meg boszúból. A szenzációs ügyben a vizsgálatot megindították.

— **Nyilttéri közlemény dobszóval.** A békésmegyei Bánfalván történt a következő épületes történet. Láng Jenő dr. sorba vizsgálván a községben az italokat, azt találta, hogy Szerényi Józsefnél veszedelmesek az egészségre az italek s azok árúitását betiltotta. Szerényi

okvetlen nyilttéri nyilatkozattal akart erre a betiltásra reagálni, de mert Bánfalván helyi sajtótermék nincs és a bánfalviak amugy sem állván kellő barátságban a nyomtatott betűkkel, a nyilttéri közleményt a haragvó kereskedő úgy adta ki, hogy dobszóval jelentette ki, miszerint nevezett doktort lovagiatlan embernek minősíti és átadja a közmegvetésnek, a mint a vidéki nyilttéri közlemények 90 százaléka szokott tenni, Bánfalva kisbírója valósággal dobszóval nyilatkozott, hogy azóta hangszálágai gyuladásban vannak. Láng a bosszus kereskedőt följelentette, mire a kereskedő lovagias tárgyalásokat indított és hajlandó lett volna nyilatkozatát visszavonni. A szatizfakcióra Láng doktor hajlott is és így tudta meg Bánfalva apraja-nagyja, hogy Szerényi kereskedő megdöglött tetteit szánja-bánja. Az élőszóval való nyiltterezés a gyulai királyi törvényszék előtt ért véget, Szerényi 60 forintban marasztaltatván el. Akárcsak a mi esküdtbiránk.

— **A Mátyás-templom ünnepe.** A sok éven át tartott mű, Mátyás király templomának restaurálása régi rajzok után már befejezést nyert s okt. 4 én tették rajta az utolsó kalapácsütést a király nevenapján, a kormány, a főpapság, a főnemesség és a delegáció tagjainak jelenlétében. Ebből az alkalomból egész Buda ünnepi köntöst vett magára. Ugy a vár, melynek a Mátyás-templom egyik legszebb ékét képezi, valamint a vízi város zászlódiszbe öltözött. József főherceg palotáján az uralkodó ház feketesárga zászlója mellé kétoldalt két hatalmas nemzeti színű zászlót tűztek ki. Különösen feldiszipították a Mátyás-templom környékét s magát az épületet állványzaival. A déli bástyán óriási szárnyas lobogót lengetett a szél 1873—1894 felirattal. A Szentháromság-szobrot lombkoszorúval vonták be. A Szentháromság-szobortól jobbra alacsony sátor volt. Ebben helyezték el az okmánytartó szelencét, melyet a felteendő kereszt gombjába helyeztek el. A derült időben tengernép lepte el a templom környékét, a szomszédos utcákat. A templom maga úgy megtelt, hogy a meggyiszinruhas, alabárdos koronaőrök alig tudták fentartani a rendet.

— **Fillokszera és csiriz.** A fillokszera a szőlős gazdák réme, a csiriz ellenben egy hathatós társadalmi erő, a mely anarchista cipőtalpak rögzítésére szolgál. E két lény, fillokszera és csiriz eddig együttes működésben nem került a világ elé, csak most Vásárhelyen. Ott, ugyanis a tói szőlőkben konstatálták a fillokszera jelenlétét s ezzel kapcsolatosan egy odaváló polgár bemutatta a gazdaközönségnek, hogy miként kell ezen konstatált toportyán férget most már kipusztítani. A polgár ugyanis bekent hat tökélet a közönség jelenlétében mály csönd és figyelem közti csirizzel s biztosította a hallgatóságot, hogy az eddig csak közönséges szerepre kárhoztatott szera a legjobb matafaszeget lesz mindenféle fillokszera ellen. A hallgatóság meglepődéssel vette tudomásul a kijelentést s boldogan szétoszlott.

Apróságok.

— Miért olvassák föl most a régi közgyűlési jegyzőkönyveket? — kérdi a tanácsterembe lépő képviselő egy, már ott bóbiskáló képviselőtől.

— Wimmer Károly ur azt akarja kimutatni, hogy neki egyszer Tary indítványára a közgyűlés már bizalmatlanságot szavazott, — volt az értelmes válasz.

Feltűnik az ujonan érkezett képviselőnek, hogy folyton könyveket olvas a jegyző, még pedig különféle változatokban, mind olyanokat, melyekben Tary Endre bizottsági tag megbizatik, felhatalmaztatik stb.

— Hát ez mire való? — kérdi.

— Ez meg azért van, mert Wimmer és Haasz képviselő urak azt akarják bebizonyítani, hogy a jegyzőkönyvekbe nincs benne az, hogy a megbízások teljesítése közben Tary Endre biz. tag az ügyvéd esztét használja.

— Vagy úgy?!

CSARNOK.

IDEÁLOMHOZ...

Álmodám, hogy mi együtt álltunk,
Együtt, zöld, árnyas fák alatt:
Es busan seg a csalogány
Elmult személnék dalt.

Te oly szép valál, oly ragyogó,
Oly nagyon égtek szemeid,
Miként a napnak fényugára
Midőn tavaszkor ránk tekint.

Fejem szédült, nem tudom miként
Csókkal érintém ajkidat,
Te elpirultál, mint a hajnal,
Ha kora reggel ránk viradt.

Azután térdre leborulva,
Hozdád emelém lelkemet
Es a szerelem szent tüzeben
Ajánlám néked szívemet,

Lelkem úgy örült a reménynek,
Mít szép szemédből olvasott;
Mily hamar kellett megérszni
A rideg, keserű valót!

„Szívem a tied,“ — így susogtad,
Az Isten látja lelkemet!
Szívem a tied mindörökké,
De másnak adják kezemet.“

Fölébredék e rut álomból,
De kétség gyöttri életemet,
Kérlek, óh kérlek, kedves Ilkám,
Nyugtasd meg szegény szívemet.

Lavicska József.

Levél a szerkesztőhöz.

Telintetes Szerkesztő ur!

Azon kezdem, hogy rettenetesen haragszom a fiskálisokra, de azért ne tessék ám magát sértve érezni, mert nekem mégis volt mindig fiskálisra szükségem és jó vagy rossz tanácsaik nem kevés pénzembe kerültek, de nem ezért haragszom.

Lehet vagy tíz esztendeje, mikor akadtam egy olyan bolond fiskálisra is, ki minden ügyembajomban ingyen látott el jogi tanácssal, sőt munkát és fáradságot sem kimélve gyakran egyéniségét is latba vetve, védte érdekeimet, úgy, hogy nem egyszer magam megsekelva a dolgot, ürügyet herestem honorálására.

Egyszer egy kicsit be találtak csukni és ez az én fiskálisom azzal vigasztalta családomat, hogy majd kieresztenek, ha megvizsgálják ügyemet s egyebet nem tett a vizsgálat sürgetésénél, másokhoz fordultam tehát, jó csomó pénzembe került, de azért csak akkor boszútottak el, mikor a többit.

Meg is akartam ezért beszulni magamat és ingyenes fiskálisem azt tannesolta, hogy rögtön tegyek lépéseket, megkérdeztem azonban nálánál okosabbakat is és azt tanácsolták, hogy várjak, vártam addig, míg tanácsadóim menták, akkor megindítottam peremet, de a bíróság azt mondta, elévült. Bele került egy csomó pénzembe, nem sajnálom, de azt sajnálom, hogy a jó tanácsért egy garast sem adtam.

Kedvem kerekedett egy kissé földbirtokos lenni pénz nélkül — fiskálisom itt is jó szolgálatot tett, mert vagyonos polgárok nem igen akarták vagyoniukat az enyémmel összekeverni, meglett a földem, fiskálisom is kapott egy darabkát, az ő gondolja, hogy fizeti ki az árát, valamint az ő gondolja az is, társaimat az én adóságom terhe alul főszabadítani, ha tudja. Megteheti tán azt is, ha már az én ügyvédi dolgaimat ingyen elvégezte.

Egy kis üzletem is van népes faluban és gondolja csak tektek. Szerkesztő ur, ez a fránya publikum konkurenciát akart ellenem csinálni, fiskálisom azonban nem volt ellenem és így ma is konkurencia nélkül állok.

Mindezeket és még sok más apróságot jól megfontolva, azon meggyőződésre jutottam, hogy ez a fiskális nekem halálos ellenségem, miért is megfogaitam, hogy nekem nem kell többet fiskális, azért pedig épenséggel a halálig küzdök, hogy est az én fiskálisomat minden uton-módon befeketítem, de az a szerencsétlenségem, hogy magamat ugyan befeketítem olykor-olykor, de a fiskálisnak nem árthatok vele.

Kiléptem egy társaságból, melynek vezetője a fiskális, tönkre akartam tenni hitelét, de csak azt értem vele, hogy a társaság háromezrortára erősebben megalakult nélkülem és ellenemre, mint velem.

Megbízásokat vétettem el tőle, melyek jövedelmek volna valamit, gondolván, hogy most csak megszorítom egy kicsit és az a fránya

fiskális szó nélkül visszaadta a megbízásokat, az eddig behajtott pénzekről kimutatta, hogy nyomban takaréka helyezte, mihelyst befolytak, szóval elszámolt egy krajcár hiba nélkül rögtön, pedig több mint 100 ft költség-számlája is volt, melynek valóságát még én is kénytelen voltam elismerni. Vissza is kínáltam neki az elvett megbízásokat, de nem fogadta el.

Fiskálisom árnyékában tekintélyem volt a nép előtt, alelnöke lévén egy társas egyletnek, de összeférhetlenségemről fogva elcsaptam magamtól az egész társaságot és most ugyan ur vagyok szolgálaim felett, de mégis, ha jól megdolgolom, a szerével én veszítettem és az a fránya fiskális még ma sem hitt vissza.

Kérem a tek. Szerkesztő urat, tanácsoljon mit tegyek ezután és én maradtam hálás tisztelője
Góbé.

Vasuti menetrend.

Szentes—h.-m.-vásárhelyi vonal.

Szentes—H.-M.-Vásárhely.

Szentesről indul 4 óra 50 perc éjjel, 8 óra 45 perc reggel, 5 óra 13 perc délután.

Mindszentről indul 5 óra 48 perc reggel, 9 óra 41 perc d. e. 6 óra 17 perc délután.

H.-M.-Vásárhelyre érkezik 6 óra 40 perc reggel, 10 óra 32 perc délelőtt, 7 óra 10 perc éjjel.

H.-M.-Vásárhely—Szentes.

H.-M.-Vásárhelyről indul 7 óra 40 perc reggel, 4 óra 4 perc délután, 8 óra 11 perc éjjel.

Mindszentről indul 8 óra 47 perc d. e. 5 óra 12 perc d. u., 9 óra 18 perc este.

Szentesre érkezik 9 óra 30 perc délelőtt, 5 óra 55 perc délután, és 10 órakor éjjel.

H. M.-Vásárhely—szegedi vonal.

H.-M.-Vásárhely—Szeged.

H.-M.-Vásárhelyről indul 6 óra 57 perc reggel, 3 óra 53 perc délután, 9 óra 25 perc éjjel.

Szegedre érkezik 7 óra 53 perc reggel, 4 óra 33 perc délután, 10 óra 20 perc éjjel.

Szeged—H.-M.-Vásárhely.

Szegedről indul 3 óra 30 perc éjjel, 10 óra 5 perc délelőtt, 6 óra 52 perc este.

H.-M.-Vásárhelyre érkezik 4 óra 34 perc reggel, 10 óra 50 perc délelőtt, 8 óra 01 perc este.

Gözhajózás.

Szolnokról szerdán és szombaton reggel 5 órakor, déltájt van Mindszenten.

Szegedről keddén és pénteken 5 órakor Mindszentre érkezik 8 órakor.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Tary Endre.

Nemzeti Ujság.

A „Nemzeti Ujság“ alig hogy megindult, máris önérettel mondhatja el magáról, hogy őszinte szókimondásával, csűrést-csavarást nem tűrő ellenzéki irányával, oly sikereket ért el, a minőkkel kevés lap dicsekedhetik.

A „Nemzeti Ujság“ hiven törekszik arra, hogy a mit programjában ígért, becsületesen be is váltsa. Megalkuvást nem ismerő módon, nyíltan és egyenesen harcolni a jelenlegi kormányrendszer ellen, nem tartva szem előtt mást, mint a magyar nemzet jogos érdekeit.

A „Nemzeti Ujság“ azon van, hogy pontosan és gyorsan informálja olvasóit minden eseményről. Levelezői vannak az ország minden helyiségében s a kontinens minden fontosabb pontján, úgy, hogy a „Nemzeti Ujság“ a legelső forrásokból nyervén értesüléseit, hírszolgálat dolgában bátran kiállhatja a versenyt minden más hirlappal.

A „Nemzeti Ujság“ vezércikkeit a felelős szerkesztőn kívül gr. Apponyi Albert, Horánszky Náador, Bartha Miklós, Bolgár Ferenc, Bottlik Lajos, Deésy Zoltán, dr. Sággy Gyula, gr. Zichy Jenő, Benedek Elek, dr. Acsády Ignác, stb. írják.

Tárcarovatába legkiválóbb írónk dolgoznak, köztük: Benedek Elek, gr. Bethlen Miklós, Tóth Béla, Hook János, Brassai Sámuel, Bede Jób stb.

Kiváló gondot fordít a „Nemzeti Ujság“ arra, hogy minden egyes rovatában élvezetes olvasmányt nyújtson olvasóinak. Van kiváló gondtal szerkesztett ujdonsági, tanügyi, egészségügyi, közgazdasági rovat. Nagy figyelemmel viseltetik a „Nemzeti Ujság“ a vidéki élet minden ügyesbajos dolga iránt. Hetankint egyszer, vasárnapon a „Nemzeti Ujság“

D I V A T

mellékletet ad. Azonkívül minden hét péntekjén adja

A GYERMEKSZOBÁBAN

című rovatot.

A „Nemzeti Ujság“ felelős szerkesztője:

GÜNTHER ANTAL.

A „Nemzeti Ujság“ helyettes szerkesztője:

SZEREDAI LEÓ.

A „NEMZETI UJSÁG“ ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre	14 frt.	Negyedévre	3 frt 50 kr.
Félévre	7 frt.	Egy hónapra	1 frt 20 kr.

EGYES SZÁM ÁRA 4 KR., VIDÉKEN 5 KR.

A „NEMZETI UJSÁG“

szerkesztősége:

Budapest, VI., Petőfi-utca 16. szám.

A „NEMZETI UJSÁG“

kiadóhivatala:

Budapest, VI., Nagymező-utca 25. szám.